

af den modfatte Mening. Jeg er af dem, der tro, at det er en uretfærdig Bæftning, fom fter igjennem Tolben. Dette er mit Standpunkt, og fra dette var det et unaturligt Stæde, man indtog i 1873, da man vedtog denne Lov. Det er derfor faa naturligt, at det, jeg kalder godt, kalder de Andre flet og omvendt i dette Spørgsmaal. Dette Standpunkt, fom de andre Herrer indtage, og hvis Hovedmand er vor høitærede Finanzminister, fører f. Ex. med fig, at de ville have dobbelt Skat af visse Forber her i Landet. Det var ikke nok, at man betalte Hartkornsskat af Jorden overalt; vovede man at dyrke Lobak paa en Jord, ffulde ogsaa den Plante, der dyrkes derpaa, beskattes, det vil altsaa fige: en dobbelt Bæftning af denne Jord. Det Samme er Tilfældet indirekte med Roedyrkingen. De Folk, der dyrke Roer, komme til at faae Mindre for dem derved, at Sukkerroefabrikterne blive beskattede; thi bleve de ikke beskattede, kunde de give Mere for Roerne, end naar de ffulde udrede en Skat af det Udbytte, de faae deraf. Det er altsaa ogsaa her indirekte en dobbelt Bæftning af Jorden. Det er dette, fom de Herrer kalde et naturligt Standpunkt af faae paa, og jeg veed meget godt, at der er Mange, der faa paa det, men jeg veed ogsaa, at der er mange Mænd ligesom jeg, der paa Valgdagen ere traadte op og have fagt: Vi ere imod den høie Tolbæftning, og vi ville forføge ved ethvert Middel at faae Tolbæftningen nedfat og lagt over paa dem, der have Raad til at betale igjennem Formue og Indkomft. Fra vort Standpunkt er det derfor unaturligt at gaa ind paa en Lov af denne Art, fom lægger en Skat paa visse Produkter, for at ikke Tolben fkal blive formindfket. Nei! fer De, mine Herrer, fra mit Standpunkt og fra deres, fom dele det, er det naturligt, at man undergraver i Principet Tolben; man føger at gjøre Tolbindtægten af visse Produkter faa lille fom muligt, thi da kan man lettere faae Modparten til at gaa ind paa at fskaffe de fomme Midler tilveie ad anden Wei. Jeg befjender mig til den Grundfætning, at jeg vil gjøre, hvad jeg kan, for at faae Tolben til at give faa Lidt fom muligt, fordi jeg vil have, at, hvad der kommer til at mangle, fkal lægges paa Formue og Indkomft. Altsaa fra mit Standpunkt er det naturligt, at jeg er imod en Lov, der lægger en Skat paa visse Produktioner og de Produkter, fom deraf fabrikteres. Det ærede Medlem for Corp Amtis 3die Valgkreds (Lauer) ftaar principielt paa fomme Standpunkt fom Ministeren. Dog figer han, at vi maa førge for, at der kan komme Lidt mindre ind i Tolb, der man flaas af 1½ Million eller noget Lignende, og Ministeren har jo ogsaa fagt, at han er tilbøielig til at gaa ind paa det Samme; Forffjellen er kun, at han vil gjøre det i fmaa Skridt, og de Andre i ftyrre Skridt, men principielt ftaa de paa fomme Standpunkt, og derfor er det faa naturligt, at det ærede Medlem er en Støtte for

Minifterens Anfkuelse og var med at kritisere mig. Men de, der ftaa paa mit Standpunkt, begaa den ftyrste Infonfævens ved at være med til at ftytte Tolbindtægterne i uformindfket Omfang, og det fkal jeg tillade mig at fremhæve ved enhver Leilighed, hvor denne Sag ellers kommer frem, at man her er gaaet lige imod fin egen Anfkuelse, forfaavidt man har bibragt fine Vælgere den Tro, at man vilde hjælpe til at fskaffe Tolben bort. Det er at fige Et paa Valgdagen og at gjøre det Modfatte her; men naturligtvis er det fket, uden at man rigtig veed det, og jeg fkal tillade mig at fige, hvorfor jeg faa godt kan forftaa det. Nu kommer jeg nemlig til et æret tredie Medlem (Kruze), fom var meget ivrig i at udtale fig mod, hvad jeg har fagt, og fom for Neften udtalte fig faa vidtløftig, at det ikke er mig muligt at fiude Rænnen i alt det Meget, han fremførte, og derfor maa han ikke tage mig det ilde op, at jeg ikke kan gaa ind paa det. Derfom denne Sag senere kommer for, og jeg har vel Tidenden, fkal jeg nok tillade mig at inøbegaa, hvad han der har fagt; men Et vil jeg dog fige, og det er, at det lod til, at det ærede Medlem stod paa, hvad man kunde kalde Mindretallets Standpunkt. Dette er ikke faaledes at forftaa, at det ærede Medlem misundte Noget Noget, men han stod paa det Standpunkt, at det var ikke værd at gaa ind paa at begunftige de nuværende Fabrikker, thi derved kunne nogle Kapitalifter komme til at tjene Noget, fom han fagde, paa Almenvellets Bæftning. Saavidt jeg hukker, fagde det ærede Medlem noget Saadant, men han maa tilgive, at jeg ikke faa nøje kan erindre det. Men derfom han havde ftaaet paa fomme Standpunkt fom jeg, at han nemlig vilde have, at vi ffulde have direkte Bæftning paa Formue og Indkomft for at tilveiebringe, hvad der kommer til at mangle i Tolbindtægten, fom vi felfv ved Lov føge at formindfke eller ved Lov kunne faae formindfket — hvis han ftaar paa dette Standpunkt, hvilket jeg ikke veed — faa figer jeg, at faa opoffrer han fit Princip af Frygt for, at disse Kapitalifter ffulde komme til at tjene Noget. Det gaar ham akkurat fom den befjendte Hund, der gif over et Vandløb, og hvor han ftaaende oppe paa Broen faae fit Billede med et Rjøbben i Munden; han vilde have det andet Ben ogsaa, faa gæbede han for at gribe efter det og tabte det Ben, han havde i Munden. Det ærede Medlem taber fit Princip, han gaar Ministerens Grinde, han gjør akkurat det Modfatte af, hvad han burde gjøre, hvis han stod paa mit Standpunkt. Men for ikke at fommenblænde mig med det ærede Medlem, vil jeg fige, at, hvis jeg havde udtalt mig fom faa, at jeg ikke vilde gaa ind paa en faadan Reform, ikke vilde gaa ind paa en Lov i den Retning fom den her foreliggende, fordi jeg var bange for, at Kapitalifterne ffulde tjene Noget derved, faa havde jeg baaret mig lige faa klogt ad fom den Hund, der vilde fnappe efter det